

jeg ikke indse nogen Grund til; i den Grad bør vi da ikke lade os binde af, hvad Fortiden har gjort. — Da flere af de Bemærkninger, som den ærede Minister fremsførte imod mig, ere imødegaaede, dels af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Det Panjen) og dels af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), skal jeg ikke komme nærmere ind paa dem; men der er nogle andre Punkter, som jeg dog vil udtale mig Noget om. Naar jeg udtalte, at Beføstningen ved et andet Spor paa Banestrækningen mellem Høllerup og Klampenborg rettest burde tages af Reserverfonden, eller at i alt Fald en Del burde udredes heraf — det var det, jeg sagde — vil jeg henvise til den Betænkning, som Finansudvalget for 1872—73 enstemmig afgav angaaende et Lovforslag om Forhøjelse af Anlægssummen for et Dobbeltspor for Jernbanen mellem Kjøbenhavn og Roskilde. Der findes deri en Udtalelse om det sjællandske Jernbaneselskabs Reserverfond, hvori der vises sig Tilbøjelighed til at tage den Slags Udgifter der fra, og der ytres navnlig derom, at „større Fornøyer af Banen med Tilbehør, saasom Skinner, Speller, Lokomotiver og Vogne med Mere, maa betragtes som Bedligholdelse og kunne ikke falde paa Reserverfonden, hvorimod saadan Forøgelse af Driftsmateriellet, som maatte blive fornøden ved Trafikens Udvidelse, maa anses for svarende til Reserverfondens Karakter og Bestemmelse.“ Endelig udtalte Finansudvalget sig tvivlende med Hensyn til det tredje Punkt, nemlig „Fuldstændiggjørelse af Banens Anlæg med Mere“, og dette Sidste maa uden Tvivl gjælde det her omtalte Spørgsmaal. Dette Dobbeltspor er nemlig ikke ganske af samme Art, som Dobbeltsporet imellem Roskilde og Kjøbenhavn, der blev nødvendigt ved Anlægget af Kallundborgbanen, og altsaa egentlig er at betragte som en Fortsættelse af denne til Kjøbenhavn. Dette Dobbeltspor er blevet nødvendigt for Trafikken paa en allerede bestaaende Bane; det er en Fuldstændiggjørelse af Banen; der sker ingen Forlængelse af den, og det var om et saadant Anlæg, at Finansudvalget den Gang udtalte, at det maatte betragtes som tvivlsomt, om Udgiften dertil ikke rettest burde falde paa Reserverfonden. Jeg er, som sagt, tilbøjelig til at ønske, at i alt Fald en Del deraf udrededes af Reserverfonden, medens en anden Del udrededes paa anden Maade. Hvad Reserverfonden i Dvrigt angaar, er det ingenlunde en saa aldeles ny og ugrundet Formodning fra min Side, at der af den udredes Udgifter, som egentlig ikke burde udredes deraf. Jeg skal i saa Henseende henvise til, hvad

Finansudvalget for 1872—73 derom eenstemmig udtaler. Det siger: „Naar Selskabets Reserverfond endnu ikke har naaet et større Beløb end 340,569 Rd. i β , skjøndt der Aar efter Aar i Genhold til Statutterne er henlagt betydelige Summer dertil, maa Grunden søges i, at der i Aarenes Løb af Regeringen er approberet større Forbrug deraf, end det kan anses for rigtig.“ Dette er Finansudvalgets aldeles bestemte Udtalelse, og den gaar netop i den Retning, i hvilken jeg har yttret mig. Det er derfor ikke ganske ubesøiet, og det staar i Sammenhæng med denne Udtalelse fra Finansudvalgets Side for to Aar siden, naar jeg opfordrer den ærede Minister til at give Folkethinget og navnlig dets Finansudvalg Leilighed til at prøve Selskabets Reserverfond, den Maade, hvorpaa dets Midler anvendes, og i det Hele taget til at lade Folkethinget gennem sit Finansudvalg faae et Indblik i det sjællandske Jernbaneselskabs Økonomi. Den ærede Minister udtalte sig idag paa en anden Maade end i Anmærkningerne til Lovforslaget om Motiverne til, at han ikke har kunnet følge Folkethingets Udvalg i forrige Samling med Hensyn til, at Banen under Nr. 1 skulde sættes i Forbindelse med Havnesporet. Han udtalte, at det kun var, fordi der ikke fra nogen Side var fremkommet nogen egentlig Fordring derom, men de Aarsager, der ere anførte i Anmærkningerne, ere af en anden Natur. Vi hørte jo imidlertid, at den ærede Krigsminister ikke har gjort noget Hensyn til Fæstningsværkerne gjældende; lad da ogsaa os Civile holde det udenfor. Maaſke det leilighedsvis tør være mig tilladt at bemærke til det ærede Medlem for Randers (M. P. Jensen), at det er meget muligt, at et Citadel maa have Bolde til alle Sider; men jeg kan virkelig ikke indse, hvortil den Del af Citadellet, der vender ind mod Kjøbenhavn, nogenſinde skal bruges. Kan der være Tale om derfra at skyde Kjøbenhavn i Grus, eller om at Citadellet skulde blive stormet fra denne Side? Jeg betragter ikke Citadellet som Andet end en Søbefæstning, og jeg tror heller ikke, det kan betragtes paa nogen anden Maade; men maaſke hører det til et Citadel, at det skal have sine Bolde, Bastioner og Grave med Tilbehør, saa stramt paaklædt som en ret Soldat, naar han stiller til Parade. Det er ogsaa den eneste Grund, jeg kan se til, at Citadellet beholder sine Bolde ind til Kjøbenhavn. — Da jeg, som sagt, i det Væsentlige kan henholde mig til, hvad der er yttret af de to tidligere nævnte Talere, skal jeg indskrænke mig hertil;